

det fra børnehaverne, eller skal vi bare øge den offentlige sektor?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er jeg jo fra Nordjylland, og jeg er ikke sikker på, at vestjyder og nordjyder adskiller sig fundamentalt fra alle mulige andre. Gæld er et voksende problem. Og det er ikke mindst blevet et problem, fordi det er så let at stifte gælden. Det er lige præcis den lethed, der omgiver det at optage gæld og tage lån i dag, der gør, at vi bliver nødt til at reagere politisk.

Jeg er sådan set enig med forslagsstillerne i, at det skal iværksættes som en forsøgsordning, og mig bekendt har forslagsstillerne ikke nærmere defineret, hvordan sådan en forsøgsordning skal være. Det synes jeg skal være grundlag for en yderligere diskussion. Man kan forestille sig, at man, for at vi kan få nogle erfaringer, vi kan bygge videre på og blive klogere af, opretter en gældsrådgivning udvalgte geografiske steder, hvor man mener, at det her vil være særlig interessant at få nogle erfaringer at bygge videre på.

Jeg vil så i øvrigt anbefale, at man bestemte ikke bruger personale fra hverken plejehjem eller vores daginstitutioner, for de er slet ikke uddannet til den her slags. Det ved ordføreren vel også godt.

Formanden:

Tak til fru Mette Frederiksen. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

Forslaget går ud på, at det offentlige skal gå ind og rådgive, når en person stifter gæld. Her mener Dansk Folkeparti, at det først og fremmest er et personligt ansvar at sikre en ordentlig økonomi. Det offentlige skal ikke i alle sammenhænge være støttepædagog for den enkelte. Der ligger ikke noget til hinder for, at man personligt søger rådgivning i privat regi. Der er også mulighed for at søge om gældssanering. Dansk Folkeparti er opmærksom på, at gæld kan have alvorlige konsekvenser for den enkelte familie, og derfor er det et område, der skal følges nøje.

Men at oprette en ordning, der omfatter ansættelse af flere offentligt ansatte med ekspertise inden for økonomi, jura, sociallovgivning og psykologi virker umiddelbart som at skyde lidt over målet. I øvrigt er der ingen henvisning til,

hvordan forslagsstillerne ønsker at finansiere dette projekt. Hvor vil man tage pengene fra? Hvor skal der skæres, eller hvilke skatter skal sættes i vejret for at finansiere denne offentlige rådgivning?

Det er interessant at se på forslagsstillernes partitilhørsforhold. Enhedslisten har ikke noget imod at sætte skatterne op. Det har SF heller ikke. De Radikale vil sætte skatterne ned og måske som en konsekvens af dette søge finansiering via nedskæringer af andre offentlige ydelser. Vil SF og Enhedslisten være med til det?

Som tidligere nævnt er der i Danmark lovgivning på området. Kreditaftaleloven stiller krav om, at forbrugerne skal have oplysninger stillet til rådighed i forbindelse med indgåelse af en kreditaftale. Prismærkningsloven oplyser forbrugerne om de økonomiske konsekvenser, der er, når en vare købes på kredit.

I bemærkningerne til forslaget står der bl.a., at folkeskoleelever skal undervises i, hvordan man opstiller et husholdningsbudget. Jeg kan da huske, at det var noget, der blev undervist i, da jeg gik i folkeskole. Det er vel heller ikke unormalt, at forældre også er med til at forklare deres børn, hvad økonomisk ansvarlighed går ud på.

Der findes altså regler og vejledning, der sikrer, at borgerne er informeret om de forhold, der gør sig gældende. Det og andre ting taget i betragtning gør, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget.

Jeg synes også, at man skal holde fast i, at borgerne i Danmark selvfølgelig skal have hjælp og kan få hjælp på en lang række områder, men at det som udgangspunkt må være et personligt ansvar at holde styr på økonomien.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil høre, om Dansk Folkeparti kunne forestille sig, at man kunne spare penge på det offentlige område, hvis der var færre, der blev hjemløse, færre, der blev arbejdsløse eller blev fastholdt i arbejdsløshed, færre, som kom ud i problemer, hvor børnene måtte fjernes fra hjemmet, fordi de fik styr på deres økonomi.

Kunne Dansk Folkeparti forestille sig, at det faktisk kunne være et sandsynligt scenarium på baggrund af den godt nok meget begrænsede viden, vi har om gæld i dag, men den viden, der trods alt ligger, bl.a. med den nye rapport om hjemløshed?